

KUPCSULIK ÁGNES

A tökéletességről

Egy tál aranyló levesre gondolok.
Etetem tudatom fáradt szőrnyeit.
Míg élek, törekszem arra az ízre.
(Isten, ha volna, felfűzném gyöngyeit.)

Talán nem is a kertben nevelt zöldség,
az a föld, amit áldott eső áztat.
Csak a lassú, biztos mozdulatsor, hogy
minden eleme hála és alázat.

